

Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Pürschel mener, at jeg har opgivet min Paa-stand om Automobilernes Udrustning, det har jeg selvfølgelig ikke. Det fremgaar af, hvad jeg har sagt, og hvad det ærede Medlem henviste til, at disse Automobiles var udrustet saaledes, at de var skikkede til at befordre Mandskab og have Maskingeværer fastskruet, som jeg har sagt, paa de dertil indrettede Pladser i selve Automobilet, men jeg har ikke i min vildeste Fantasi tænkt mig, at disse Automobiles stod udrustede med Maskingeværer opsat baade Dag og Nat i Krigstid og i Fredstid; de opsættes selvfølgelig først i det Øjeblik, de skal bruges. Der er altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem, hvad jeg har sagt tidligere, og det, jeg siger nu.

Hvad det ærede Medlems Tillid til mig angaar, beklager jeg naturligvis, at han ingen Tillid har, det maa jeg finde mig i og bære saa godt, jeg kan; jeg indrømmer, det er svært.

Den højtærede Justitsminister taler stadig om, at jeg skal opgive ham min Kilde. Jeg har sagt ham, at det gør jeg ikke, navnlig ikke til denne Justitsminister. De Folk, jeg har mine Meddelelser fra, ved den højtærede Justitsminister meget godt er saadanne, som vilde blive ramt, hvis det blev oplyst, at de havde givet mig disse Meddelelser, men der behøves heller ingen Kilder at opgives, Justitsministeren kan jo gaa rundt paa de Steder, jeg har nævnt, og se, om Automobilene findes der, eller ogsaa kan Justitsministeren oplyse, om de findes og til hvad Brug, det er tilstrækkeligt, mere Oplysning behøves ikke. Denne stadi-ge Benægten og Talen frem og tilbage synes jeg efterhaanden virker meget lidt imponerende, og jeg tilføjer, jeg har før hørt en Justitsminister i Folketinget benytte alle Haande Skrivelser og mærkelige Midler til Angreb paa politiske Modstandere.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det har været mig paa-faldende, at den højtærede Justitsminister flere Gange bestemt har benægtet, at den Skrivelse, han fik fra det ærede Medlem Hr. Stauning, var af privat Karakter. Men naar det ikke er en privat Skrivelse, maa det altsaa være en Skrivelse i Embeds Medfør, saa maa det

være en Embedsskrivelse. Jeg vil da gerne spørge: Er det almindeligt, at Embedsmænd har Lov til at røbe Indholdet af de Skrivelser, de faar til Behandling? Jeg har ikke hidtil vidst det, nu ønsker jeg at faa Oplysning derom. Men hvis det er almindeligt, at saadanne skriftlige Henvendelser til Embedsmænd kan benyttes offentligt, i hvad Øjemed det passer den paagældende Embedsmand, vil jeg ogsaa gerne spørge: Betragtes det ogsaa som fair selv at fortolke en saadan Skrivelser Indhold uden at kunne føre Skygge af Bevis for, at Fortolkningen er rigtig?

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det er overmaade beklageligt, at den højtærede Justitsminister ikke kan forstaa, at han ved Benyttelsen af den fortrolige Skrivelse, der er rettet til ham, er gaaet langt ud over det, som er almindelig Sæd og Skik, og at han ikke kan være tjent med som Justitsminister at ville fastholde, at noget saadant er tilladeligt. Hvis han havde erkendt, at han maaske havde taget fejl, var der Undskyldning, nu er der ikke. Nu fastholder han, at han har Ret til at benytte fortrolige Skrivelser af den Art, her er Tale om, og at han oven i Købet har Ret til at benytte dem paa den Maade, som han finder passende, nemlig at lægge andet og mere ind i Skrivelsen end den Mening, som vedkommende, der har skrevet det paagældende Aktstykke, har haft. Vi er herinde paa noget, der virkelig angaar alle Borgere her i Landet, og som ikke kan klares ved, at den højtærede Justitsminister patetisk forbeholder sig Ret til at forsvare sig. Det er der ingen, der benægter. Den højtærede Justitsminister har Ret til at forsvare sig, men han kan ikke benytte til Justitsministeriet indsendte fortrolige Skrivelser. Naar man henvender sig til Justitsministeriet om Beskyttelse, maa man kunne gøre det i fuld Forvisning om, at den Henvendelse, der sker, ikke bliver udnyttet paa en saadan Maade, at man en skønne Dag er udsat for Angreb paa Grundlag af den Viden, som den højtærede Justitsminister er kommet i Besiddelse af, og oven i Købet benytter Justitsministeren sin Viden paa en saadan Maade, at man ikke paa nogen Maade kan godkende det Indhold, som den højtærede Justitsminister har villet lægge ind i Skrivelser. Den højtærede Justitsminister har ogsaa set Resultatet af denne Skrivelser Misbrug, han har set, hvor